

## بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با مسئولان کشوری و لشکری به مناسبت عید سعید فطر - 9 / بهمن / 1376

بسم الله الرحمن الرحيم

من هم این عید بزرگ را به همه‌ی مسلمین عالم و ملت‌های مسلمان و به ملت بزرگ و سربلند ایران اسلامی و به شما حضار گرامی این مجلس تبریک عرض می‌کنم. امیدوارم که خداوند متعال، امروز را حقیقتاً برای ملت ایران و برای امت اسلامی، عید و وسیله‌ای برای شادی و موفقیت قرار دهد و آنچه را که در ماه رمضان مردم ما در میدان عبادت حق تعالی انجام دادند، ان شاء الله آثارش را از امروز به بعد در نفسانیاتشان، در عملکردشان و در برخوردشان مشاهده کنند.

خصوصیت این عید و بعضی اعیاد دیگر اسلامی این است که مخصوص به مجموعه‌ی خاصی از جامعه‌ی عظیم اسلامی نیست. حقیقتاً ما مسلمین امروز باید به دنبال آن نقاطی باشیم که همه‌ی آحاد مسلمان را در شرق و غرب دنیای اسلام، از هر ملیتی، با هر نژادی، با هر زبانی و با هر فرهنگی، گرد محور توحید و کلمه‌ی متعالی اسلامی جمع کند. عید فطر از جمله‌ی اینهاست. البته بعضی اعیاد دیگر هم این خصوصیت را دارند. لذا در دعای قنوت عید فطر - بحسب آنچه وارد شده است، مستحب می‌دانیم و می‌خوانیم - عرض می‌کنیم «الذی جعلته للمسلمین عیداً» (119)؛ خدای متعال این روز را برای مسلمین عید قرار داده است.

عید، یعنی سالگشتی که مایه‌ی شادی و خشنودی است. چه چیزی برای امت اسلام مایه‌ی خوشحالی است؟ نزدیک شدن به هدفهای اسلامی. اسلام برای جامعه و امت اسلامی هم مثل فرد مسلمان اهدافی را تعریف و ترسیم کرده است. باید اعتراف کنیم که امروز دنیای اسلامی متأسفانه از این هدفها دور است. ما مسلمین عالم، ما امت اسلامی، با آنچه که اسلام برای امت اسلامی می‌خواهد و می‌پسندد، فاصله‌ی زیادی داریم.

امت اسلامی باید امروز در دنیا به برکت اسلام آن‌چنان باشد که مثل مشعلی راه بشریت را روشن کند؛ مثل خورشیدی بر بشریت بتابد و به آنها خیر برساند؛ آنها را گرما ببخشد، آنها را نورانیّت ببخشد، به آنها حرکت ببخشد، به آنها حیات بدهد. آن جامعه‌ی اسلامی که باید «لتکونوا شهداء علی الناس» (120) باشد؛ آن جامعه‌ی اسلامی که باید «یدعون الی الخیر» (121) باشد؛ آن جامعه‌ی اسلامی که باید پیشرو بشریت در همه‌ی خیرات باشد، این‌گونه است. آن جامعه‌ی اسلامی که باید پرتوی از «ولله العزة و لرسوله و للمؤمنین» (122) را داشته باشد، با وضع فعلی جهان اسلام و امت اسلامی فاصله دارد.

البته بحمدالله شوق این هدفهای عالی در دل‌های مسلمین پیدا شده است و ملت‌های اسلامی حرکت‌های خوبی را شروع کرده‌اند و در سراسر آفاق دنیای اسلامی، امروز بحمدالله ارزشهای اسلامی رو به نو شدن است. برخلاف آنچه که دشمنان اسلام می‌خواستند که این ارزشها را از زندگی بشر بزدایند، امروز بحمدالله وقتی ما در شرق و غرب دنیای اسلامی نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که آحاد مردم به سمت احکام نورانی قرآن و ارزشهای اسلامی، گرایش بیشتری پیدا کرده‌اند؛ لیکن باید تلاش شود.

ایران اسلامی به برکت اسلام، عزت پیدا کرده است؛ به برکت اسلام از زیر سلطه‌ی بیگانگان خارج شده است؛ به برکت اسلام دل‌های مردمش به هم نزدیک شده‌اند و به برکت اسلام به خیلی از آن خیراتی که اسلام برای مسلمانان خواسته، رسیده است. از ایران اسلامی و از میان این امت، آنچه که ما برای برادران مسلمانمان در سراسر عالم می‌خواهیم، این است که دولتها و ملتها به اسلام به چشم نجاتبخش نگاه کنند و آن را مایه‌ی عزت و افتخار و کرامت خودشان بدانند. این چیزی که دشمنان اسلام خواسته‌اند به بسیاری از افراد در دنیای اسلام بباوراند که اسلام مایه‌ی عقب‌افتادگی و سرافکندگی آنهاست، یک تلقین شیطانی است. این، تلقین کسانی است که خواسته‌اند امت اسلامی را از اصل خودش جدا کنند، تا بتوانند به راحتی بر او فرمان برانند.

قرآن مایه‌ی عزت مسلمانان است. قرآن به معنای تلاوت کردن و اعتقاد داشتن فقط نیست؛ قرآن مجموعه‌ی نظام یک زندگی اجتماعی است؛ قرآن دستورالعمل یک حیات سعادت‌مندانه و زندگی توأم با عزت است و این چیزی است

که امروز برای متفکران مسلمان مبهم و مشکل نیست.

آحاد ملت‌های اسلامی هم بحمدالله آشنا هستند. ملت‌های مسلمان، دولتهای مسلمان، روشنفکران مسلمان سیاستمداران مسلمان و جوانان کشورهای اسلامی، باید تا آن‌جا که می‌توانند زمینه‌ی ذهنی مردم خودشان و زمینه‌ی عملی زندگی آنها را مستعد و فراهم کنند، تا ملتها به زندگی قرآنی برگردند و بتوانند در جاده‌ی عزت و عظمت حرکت کنند.

آن پایبندی به گذشته‌ای که مایه‌ی سرافکندگی و جمود است، پایبندی به سنت‌های جاهلی است. پایبندی به قرآن، مایه‌ی روشنفکری و مایه‌ی آزادفکری و مایه‌ی به کار افتادن علم و عقل و ابتکار و تلاش است. اسلام مرده‌های اجتماعی و سیاسی را زنده کرد؛ «اذا دعاکم لما یحببکم». (123) اسلام ملت‌هایی را که خاک مرگ بر روی آنها پاشیده شده بود و چیزی از حیات حقیقی و سرافرازانه‌ی مجتمع انسانی نمی‌دانستند، حیات و آقایی بخشید و پرچم انسانیت و دفاع از انسانها را به آنها داد. نه فقط آن روز، امروز هم بحمدالله همین‌طور است. نمونه‌اش کشور ماست؛ این ملتی است که قرن‌های متمادی در زیر فشار استبداد سلاطین ظلم و جور، هویت و قدرت تصمیم و قدرت عمل خودش را از دست داده بود؛ در این صد سال اخیر هم در زیر فشارهای مضاعف استعمار و استکبار و دخالت خارجی، اعتماد به نفس خود را به کلی از دست داده بود. اسلام این ملت را به یک ملت پیشرو، مقدّم در میدان علم، در میدان عمل، در میدان سیاست، در میدان تفکر، در میدان تعقل و تأمل و در ابتکارات زندگی تبدیل کرد. این، علاج ملت‌های مسلمان است. این، درست همان چیزی است که نسخه‌پیچان ضدّ اسلام آن را نهی می‌کنند و از آن می‌ترسند. امروز هم نیست که منع می‌کنند و از آن باز می‌دارند؛ اگر تاریخچه‌ی استعمار را نگاه کنید، از وقتی استعمار در کشورهای اسلامی شروع شد، این را تکرار کرده‌اند و گفته‌اند و خواسته‌اند دین و اسلام را منزوی کنند و از زندگی انسان بیرون برانند.

امیدواریم که خداوند متعال همه‌ی ما را بیدار کند. همه‌ی ملت‌های مسلمان، ملت مظلوم فلسطین و ملت‌های مظلومی را که در اقطار اسلامی از رنج‌های بزرگی می‌نالند و از دردهای بزرگی رنج می‌برند، ان‌شاءالله نجات بخشد و اسلام و مسلمین را مثل فرشته‌ی نجاتی به سراغ همه‌ی ملت‌های دربند بفرستد و روح مطهر امام بزرگوار ما را - که گشاینده‌ی این راه در مقابل ما بود - با اولیایش محشور فرماید و ارواح طیبه‌ی شهدا و همه‌ی ایثارگران را مشمول رحمت خود قرار دهد.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته

(119) الاقبال باعمال الحسنة، ج 1، ص 495

(120) بقره: 143

(121) آل عمران: 104

(122) منافقون: 8

(123) انفال: 24